

وسط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق

میهمانان همیشگی جاده‌های مناطق عملیاتی

ادامه می‌دهد: با توجه به امکاناتی که در اختیار داریم، باید جوابگوی کارهایمان باشیم.

جاده و بیابان همدم غالب رانندگان

حسین احمدی و علی اسدالهی، راهبران (رانندگان) زحمتکش شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق هستند. کارشان یکی است، اما وسیله نقلیه‌ای که راهبری‌شان را به عهده دارند، با هم فرق می‌کند.

احمدی، راهبر وسیله نقلیه سنگین و اسدالهی راهبر وسیله نقلیه سبک است. وی می‌گوید: با ۱۲ سال فعالیت در این حوزه کاری، از کار خود رضایت دارم و لذت هم می‌برم. به کارم عشق می‌ورزم و با علاقه آن را انجام می‌دهم بدون آن که ذره‌ای احساس خستگی کنم.

اسدالهی هم که مثل احمدی ۱۲ سال سابقه کار دارد می‌گوید: به دلیل شرایط کاری، غالب اوقات از خانه و خانواده خود دور هستیم و بیابان و جاده همدمان می‌شود. او ادامه می‌دهد: بیشتر مواقع، جاده‌ای در پیش روبان قرار دارد که ناهموار است و نامهربان و گاه گاه گرد و خاک و خس و خاشاک مهمان چشم‌هایمان می‌شود.

اسدالهی گلابه نمی‌کند و فقط از شرایط کاری راهبرانی همچون خود می‌گوید و می‌افزاید: ما میهمان همیشگی جاده‌ها هستیم و خدا نکند هوا زیاد گرم یا زیاد سرد باشد؛ آن وقت است که سختی کار به خاطر بدی آب و هوا بیشتر می‌شود.

وی ادامه می‌دهد: خانواده‌هایمان نیز این را درک کرده‌اند که برنامه و زمان مشخصی در کار ما وجود ندارد. چون هر لحظه ممکن است برای مأموریتی فراخوانده شویم به همین دلیل هرگز اجازه خاموش کردن تلفن همراه خود را هم نداریم و همواره باید در دسترس باشیم. اینها همه سختی‌های کار هستند که شاید در چشم برخی سختی به نظر نیاید.

اسدالهی، احمدی، راننده‌های ماشین آلات سبک و سنگین، شریفی و ریاحی، مسئولان هماهنگ کننده‌های بالادست آنها و خواجه‌بوی راد به عنوان کسی که مسئولیت هدایت ناوگان حمل و نقل خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق با اوست، حرف‌های خود را زدند، حرف‌هایی که شاید همه حرف‌هایشان نبود و تنها به بخشی‌هایی از کارشان اشاره داشت. اما خوشحال بودند از این که همین حرف‌های جاری شده بر زبان، شاید بدل مسئولان بنشینند و نگاهی تازه‌تر به راهبران عملیاتی شود.

ریاحی ادامه می‌دهد: راهبری یا همان رانندگی، شغلی حساس و طاقت فرساست زیرا برای رسیدن به مقصد یا انجام کار در حین عملیات باید تمرکز زیادی داشته باشد و این مهم انرژی زیادی از او می‌گیرد. مسئول نقلیه سنگین شرکت خطوط لوله و مخابرات جنوب شرق به برخی مشکلات مانند جا به جایی تجهیزات در روزهای تعطیل اشاره می‌کند و می‌گوید: جابه‌جایی تجهیزات مشمول بار ترافیکی و کسب مجوز از سازمان راهداری است، خود داستانی دیگر است که همکاری بیشتری را می‌طلبد. نوبت به عبد الرسول شریفی، مسئول وسایل نقلیه سبک منطقه عملیاتی جنوب شرق با ۲۷ سال سابقه فعالیت که می‌رسد، وی به این مهم که ترابری واحدی همیشه آماده به کار است و پا به پای دیگر واحدها، در همه عملیات حضور دارد، تأکید می‌کند. او خود را حافظ منافع شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران می‌داند و

دافون شده در زیر زمین، حلقه‌ای دیگر از زنجیره توزیع است. روزانه مقادیر فراوانی مواد سوختنی (بنزین، نفت گاز، ...). فرمان این حرکت پویای زیرزمینی در دست کسانی است که بی‌هیچ منت و ادعایی، روزها و شب‌های متوالی را حتی در قله قاف، بدون سوخت نماند. اما در کنار راهبران (رانندگان) نفتکش جاده پیما که حمل مواد سوختنی را به بران وسایل نقلیه سبک و سنگین هستند که در مجموعه‌ای به نام ترابری ایفای نقش می‌کنند. آنهایی که وقت و بی‌دهند. سعید خواجه‌بوی راد، رئیس واحد مهندسی ترابری شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق بی‌از جنس «ترابری» و خاطراتی از همین جنس در واحدی به همین نام یعنی «ترابری». آنچه می‌خوانید، اشاره‌ای ق و برخی همکاران وی در این حوزه عملیاتی.

در چنین محیط‌هایی، نیازمند روحیه همدلی و تعاون ارگان‌های برون سازمانی است.

همیشه پای کار هستیم

حسین ریاحی که سابقه فعالیت ۱۰ ساله را در واحد ترابری منطقه جنوب شرق دارد و امروز مسئول وسایل نقلیه سنگین این منطقه عملیاتی است نیز، از کار و البته از حساسیت‌های آن می‌گوید. ریاحی، ترابری را واحدی عملیاتی، پشتیبان و ستادی می‌داند که با همه واحدها در ارتباط است و در هر عملیات اول از همه در سایت حضور می‌یابد و آخر از همه نیز آن را ترک می‌کنند. او می‌گوید: سرمایه بالایی از واحد ترابری درگیر عملیات‌ها می‌شوند، سرمایه‌هایی مثل نیروی انسانی، ماشین‌آلات و تجهیزات که تا آخر عملیات پای کار هستند.